

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **BABY DIREKT s.r.o.**
sídlem Masarykova 118, Modřice
zastoupený Mgr. Ing. Milanem Sochořem, advokátem
sídlem Divadelní 6, Brno

proti
žalovanému: **Česká obchodní inspekce**
sídlem Štěpánská 15, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.3.2017, č.j. ČOI 10157/17/O100/3000/17/Hl/Št,
sp. zn. ČOI 94452/15/3000,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladu řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20.3.2017, č.j. ČOI 10157/17/O100/3000/17/HI/Št, sp. zn. ČOI 94452/15/3000, kterým změnil rozhodnutí České obchodní inspekce, inspektorátu Jihomoravského a Zlínského, ze dne 22.12.2016, č.j. ČOI 161868/16/3000/P/Mach/II, sp. zn. 722/30/15, tak, že žalobce naplnil skutkovou podstatu deliktu podle § 19a odst. 3 písm. a) zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů (dále jen „zákon o technických požadavcích na výrobky“), tím, že jako dovozce fakturou č. FV1500542 ze dne 15.1.2015, adresovanou společnosti BENEIO CZ s.r.o., uvedl na trh stanovený výrobek dle nařízení vlády č. 86/2011 Sb., o technických požadavcích na hračky (dále jen „nařízení vlády č. 86/2011 Sb.“), nevyhovující veškerým právním předpisům, a to konkrétně jeden druh výrobku – Koloběžka Smart Trike SCOOTER, EAN 4897025790384, ke kterému nebyla vyhotovena technická dokumentace podle § 18 nařízení vlády č. 86/2011 Sb., nebyl u něj proveden příslušný postup posouzení shody podle § 16 citovaného nařízení a dále dle protokolu o zkoušce č. P134233, dokument DE/40 ze dne 13.5.2015, vydaného zkušební laboratoří LNE ve Francii, výrobek nesplňuje zvláštní požadavky na bezpečnost dle § 9 odst. 1 v návaznosti na přílohu č. 2 nařízení vlády č. 86/2011 Sb., konkrétně body I. 1 a 2 uvedené přílohy; tím nebyly naplněny požadavky § 13 odst. 1 a odst. 2 zákona o technických požadavcích na výrobky. Podle žalovaného žalobce současně naplnil skutkovou podstatu deliktu podle § 19a odst. 3 písm. b) zákona o technických požadavcích na výrobky tím, že jako dovozce fakturou č. FV1500542 ze dne 15.1.2015, adresovanou společnosti BENEIO CZ s.r.o., uvedl na trh stanovený výrobek dle nařízení vlády č. 86/2011 Sb., a to konkrétně jeden druh výrobku – Koloběžka Smart Trike SCOOTER, EAN 4897025790384, který byl neoprávněně opatřen označením CE. Za uvedené přestupky byla žalobci uložena úhrnná pokuta ve výši 20 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Shrnutí procesního postoje žalobce

2. Žalobce spatřuje pochybení žalovaného v tom, že se nevypořádal se skutečností, že kontrolovaný výrobek byl poprvé uveden na trh Evropské unie nejpozději dne 26.5.2009, event. dne 2.11.2010. Pokud by žalovaný vzal tuto skutečnost v úvahu, pak by musel řízení zastavit pro zánik odpovědnosti v důsledku plynutí času, neboť žalobce v době prvního uvedení výrobku na trh splnil veškeré povinnosti kladené na něj co do zajištění posouzení bezpečnosti výrobku, aby mohl nést označení CE. Žalovaný se tak dopustil nerespektování hmotného práva, resp. přiznání zpětné účinnosti celé řadě právních předpisů.
3. S ohledem na výše uvedené žalobce navrhuje, aby soud napadené i jemu předcházející rozhodnutí zrušil. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí procesního postoje žalovaného

4. Žalovaný ve svém vyjádření se žalobou nesouhlasí a navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

5. Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního /dále jen „s.ř.s.“/), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
6. Zdejší soud tak napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. V daném případě je spornou otázkou okamžik uvedení výrobku - Koloběžka Smart Trike SCOOTER - na trh. Žalobce je toho názoru, že výrobek byl uveden na trh dne 26.5.2009, event. dne 2.11.2010, kdy žalobce poprvé tento typ výrobku v rámci Evropské unie úplatně předal k distribuci – dle faktury č. FV0604791 ze dne 26.5.2009, resp. faktury č. FV1009099 ze dne 2.11.2010 prodal jinému subjektu. Žalovaný je naopak toho názoru, že uvedení na trh platí vždy pro konkrétní kus, k čemuž odkazuje na sdělení Komise „Modrá příručka“ k provádění pravidel EU pro výrobky 2016 (2016/C 272/01), kde se uvádí, že *„[s]tejně jako v případě „dodání“ se pojem uvedení na trh vztahuje na každý jednotlivý výrobek, nikoli typ výrobku, bez ohledu na to, zda je vyroben jako samostatná jednotka, nebo sériově. I když byl proto určitý model nebo typ výrobku dodán předtím, než vstoupily v platnost nové harmonizační právní předpisy Unie, které stanoví nové závazné požadavky, samostatné jednotky téhož modelu nebo typu, které jsou uváděny na trh poté, co se staly použitelnými nové požadavky, musí splňovat tyto nové požadavky“*.
8. Podle § 2 písm. b) zákona o technických požadavcích na výrobky se uvedením výrobku na trh rozumí první dodání výrobku na trh v rámci obchodní činnosti, kterým se rozumí předání nebo nabídnutí k předání výrobku nebo převod vlastnického práva k výrobku za účelem distribuce, používání nebo spotřeby na trhu Evropské unie, nestanoví-li zvláštní zákon jinak. Za uvedené na trh se považují i výrobky vyrobené nebo dovezené pro provozní potřeby při vlastním podnikání výrobců nebo dovozců a výrobky poskytnuté k opakovanému použití, je-li u nich před opakovaným použitím posuzována shoda s právními předpisy, pokud to stanoví nařízení vlády. Je-li to nezbytné, vláda nařízením blíže vymezí pojem uvedení na trh pro výrobky, na které se tento technický předpis vztahuje.
9. Pro posouzení otázky okamžiku uvedení výrobku na trh je předně nutné vyložit pojem výrobek. Podle § 2 písm. a) zákona o technických požadavcích na výrobky se výrobkem rozumí jakákoli věc, která byla vyrobena, vytěžena nebo jinak získána bez ohledu na stupeň jejího zpracování a je určena k uvedení na trh jako nová nebo použitá. Zákon tedy pojmem výrobek rozumí konkrétní kus zboží, nikoli typ či model výrobku. V těchto intencích je pak nutné vykládat pojem uvedení výrobku na trh jako první dodání výrobku (jednoho konkrétního kusu) na trh v rámci obchodní činnosti výrobce nebo dovozce, nikoli typu výrobku. Dodáním výrobku je pak nutné rozumět další dispozice s konkrétním výrobkem, který byl již výrobcem nebo dovozcem na trh uveden, v rámci dodavatelského řetězce, přičemž tyto následné dispozice již posouzení technických požadavků výrobku nepodléhají. Odlišný výklad těchto pojmů, jehož se dovolává žalobce, by vedl k absurdním důsledkům: výrobce nebo dovozce např. v roce 2010 uvede určitý typ výrobku na trh a ten následně dováží, v roce 2017 doveze výrobky téhož typu, které budou vadné (např. zdraví škodlivé), žalovaný však tohoto dovozce nebude moci potrestat, neboť se podle žalobce bude jednat o výrobky uvedené na trh již v roce 2010 a lhůty k uložení pokuty by tak v roce 2017 byly již nenávratně pryč. Taková interpretace by byla v rozporu se samotným účelem zákona o technických požadavcích na výrobky, tedy

především ochranou zdraví a bezpečnosti osob, majetku a životního prostředí (§ 1 odst. 1 písm. a/ zákona o technických požadavcích na výrobky).

10. Ve vztahu k nyní posuzované věci zdejší soud dovozuje, že konkrétní výrobek byl podle faktury č. FV1500542 na trh uveden až dne 15.1.2015, bez ohledu na to, že dříve (v roce 2009, resp. 2010) žalobce uvedl na trh výrobky stejného typu. Žalobci proto nelze přisvědčit v tom, že již zanikla jeho odpovědnost za delikt podle § 19b odst. 3 zákona o technických požadavcích na výrobky, resp. podle § 8 odst. 3 zákona č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků (dále jen „zákon o obecné bezpečnosti výrobků“), neboť řízení o deliktu bylo zahájeno před uplynutím prekluzivní lhůty pro zánik odpovědnosti žalobce. Zákon o obecné bezpečnosti výrobků nelze na daný případ s ohledem na datum spáchání deliktů aplikovat, neboť k tomuto datu již pozbyl účinnosti. Soud současně nepřehlédl, že dne 1.7.2017 nabyl účinnosti zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „nový přestupkový zákon“). Podle § 112 odst. 2 nového přestupkového zákona se ustanovení dosavadních zákonů o lhůtách pro projednání přestupku nebo jiného správního deliktu, lhůtách pro uložení pokuty za přestupek nebo jiný správní delikt a lhůtách pro zánik odpovědnosti za přestupek nebo jiný správní delikt se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nepoužijí. Odpovědnost za přestupek a dosavadní jiný správní delikt však nezanikne dříve, než by uplynula některá ze lhůt podle věty první, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Nový přestupkový zákon tedy na posouzení zániku odpovědnosti žalobce za správní delikt v nyní posuzované věci nic nemění.
11. Nedůvodná je současně i námitka žalobce, že žalovaný v posuzované věci nesprávně aplikoval právní předpisy, které nebyly v době uvedení výrobku na trh účinné, neboť žalobce k tomuto závěru dospěl na základě nesprávného východiska, že předmětný výrobek byl na trh uveden již v roce 2009, event. 2010. S ohledem na datum uvedení výrobku na trh (15.1.2015), žalovaný v dané věci aplikoval v té době účinné právní předpisy.
12. Žalobce se v žalobě na podporu svého názoru dovolává § 25 odst. 1 nařízení vlády č. 86/2011 Sb. Podle tohoto ustanovení hračky, které splňují požadavky stanovené nařízením vlády č. 19/2003 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto nařízení, které byly uvedeny na trh přede dnem nabytí účinnosti tohoto nařízení, lze dodávat na trh i po dni nabytí účinnosti tohoto nařízení. Citované ustanovení však žalobcův výklad nijak nepodporuje. Dodáním výrobku na trh je totiž třeba rozumět další dispozice s konkrétním výrobkem, který byl již výrobcem nebo dovozcem na trh uveden, v rámci dodavatelského (distribučního) řetězce. Toto ustanovení tak dopadá na situace, kdy výrobek byl v souladu s platnými právními předpisy uveden na trh a následně před jeho dodáním koncovému spotřebiteli (v rámci dodavatelského řetězce) došlo ke změně právní úpravy. Změna právní úpravy - tu provedená nařízením vlády č. 86/2011 Sb. - tak nemá vliv na výrobky, které byly na trh uvedeny v souladu s právními předpisy před nabytím účinnosti tohoto nařízení vlády a nacházejí se v dodavatelském řetězci. Žalobcova situace však byla odlišná.
13. Zdejší soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by způsobovala nepřezkoumatelnost či měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

14. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému nenáleží; to náleží žalovanému. Tomu však žádné náklady vynaložené nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, proto mu nebyla náhrada nákladů řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 31.1.2019

David Raus v.r.
předseda senátu